

Sygn. akt I.C 632/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Aneta Ineza Sztukowska
Protokolant	st. sekretarz sądowy Katarzyna Izabella Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2018 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa R. N.

przeciwko D. Z.

o ochronę dóbr osobistych

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda R. N. na rzecz pozwanej D. Z. kwotę 1.349,00 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta czterdzieści dziewięć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od powoda R. N. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Suwałkach) kwotę 577,20 zł (słownie: pięćset siedemdziesiąt siedem złotych 20/100) tytułem brakujących kosztów sądowych.

SSO Aneta Ineza Sztukowska

Sygn. akt I. C. 632/17

UZASADNIENIE

Powód R. N. wystąpił przeciwko D. Z. z pozwem, w którym domagał się:

1) nakazania pozwanej jednorazowego opublikowania oświadczenia w postaci przeprosin skierowanych do powoda zatytułowanych „Przeprosiny za naruszenie dóbr osobistych Pana R. N.” o następującej treści „Przepraszam Pana R. N. za naruszenie jego czci i honoru oraz dobrego imienia i wizerunku poprzez rozpowszechnienie nieprawdziwych informacji o rzekomym dokonaniu przez niego kradzieży i zniszczeniu mienia” w (...) o zasięgu ogólnopolskim oraz Gazecie (...) wydawanej na terenie województwa (...), ciemną czcionką, nie mniejszą niż 14 Times N. R. na jasnym tle w widocznym miejscu, tj. na jednej z pierwszym stron wskazanych gazet oraz nakazanie umieszczenia przeprosin o treści wskazanej powyżej przez okres 7 dni na portalach internetowych prowadzonych w związku ze wskazanymi tytułami prasowymi na stronach startowych tych portali dużą ciemną czcionką na jasnym tle, w terminie 30 dni od uprawomocnienia się wyroku,

2) zasądzenia od pozwanej na rzecz (...) Koła (...) w W., posiadającego siedzibę terenową w O., gmina G., kwoty 30.000,00 zł tytułem sumy przeznaczony na wybrany przez powoda cel społeczny;

3) zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu żądania powód podał, iż pozwana rozpowszechnia na jego temat nieprawdziwe informacje, a mianowicie przypisuje mu popełnienie przestępstwa zniszczenia i kradzieży mienia. Czyni to przy tym wśród społeczności, w której powód zamieszkuje oraz w środowisku kół myśliwskich oficerów S. Generalnego Wojska Polskiego, do których powód należy, naruszając dobra osobiste powoda w postaci czci, honoru, dobrego imienia i wizerunku. Ponadto – jak podał powód – pozwana złożyła na policję zawiadomienie o popełnieniu przez powoda przestępstwa; przestępstwa tego powód zaś nie popełnił. To również spowodowało naruszenie dóbr osobistych powoda w postaci czci, honoru, dobrego imienia i wizerunku. Powód wzywał pozwaną do usunięcia skutków naruszenia jego dóbr osobistych; wezwanie to okazało się jednak bezskuteczne.

Pozwana D. Z. nie uznała powództwa i domagała się jego oddalenia oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Argumentując swe stanowisko w sprawie pozwana zaprzeczyła, aby kiedykolwiek rozpowszechniała informację o popełnieniu przez powoda przestępstwa kradzieży i zniszczenia mienia. Pozwana zaprzeczyła też, by złożyła na policję zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez powoda. Tym samym negowała, by kiedykolwiek naruszyła dobra osobiste powoda. Jednocześnie pozwana akcentowała, że pomiędzy nią a powodem istnieje konflikt na tle rozliczeń za prace budowlane wykonane przez powoda na nieruchomości stanowiącej własność pozwanej i jej męża. Pozwana i jej mąż odmówili bowiem powodowi zapłaty dodatkowego wynagrodzenia przez niego żądanego, w efekcie czego ten zaprzestał wykonania uprzednio umówionych robót i – w agresywnej rozmowie – zagroził mężowi pozwanej m.in. iż „zniszczy mu i pozwanej reputację w środowisku”, „będzie składał donosy”, „wykurzy ich z terenu”. Po zaprzestaniu wykonywania robót przez powoda, pozwana i jej mąż zorientowali się, że z nieruchomości, na której roboty te były prowadzone zniknęła część materiałów budowlanych oraz narzędzi. Po upływie kilku tygodni zaś, bliżej nieustalona osoba, na drodze, z której korzystała pozwana i jej mąż, ułożyła metalowe kołki wskutek czego doszło do przebiccia opon w samochodzie stanowiącym własność pozwanej i jej męża. Pozwana przyznała przy tym, że powyższe zdarzenie powiązała z osobą powoda. Wskazała jednak, iż swoimi refleksjami w powyższym zakresie podzieliła jedynie z najbliższymi sąsiadami – T. M. (1) i J. P.. Abstrahując od powyższego, pozwana podkreślała, iż powód funkcjonuje w społeczeństwie bez jakichkolwiek podejrzeń i zarzutów, nadal jest zapraszany na zebrania koła (...), a nadto w sierpniu 2017 powierzono mu zaszczytną funkcję łowczego tego koła. Oznacza to, że żadne z jego dóbr osobistych wymienionych w pozwie nie doznało uszczerbku. Końcowo zaś pozwana akcentowała, że zgłoszone z pozwie żądanie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego albowiem de facto stanowi działanie odwetowe, powodowane niezaspokojeniem przez pozwaną roszczeń finansowych powoda i zgłoszeniu przez pozwaną wobec powoda żądania zapłaty kwoty 48.739,05 zł tytułem nadpłaconego wynagrodzenia za roboty wykonane przez niego na nieruchomości stanowiącej własność pozwanej i jej męża.

Sąd ustalił, co następuje:

D. i J. małż. Z. są właścicielami nieruchomości położonej w O.. Wyżej wymienieni na stałe zamieszkują poza O.; w O. zaś spędzają weekendy i urlopy, prowadząc tam badania ornitologiczne. Najbliższymi sąsiadami D. i J. małż. Z. są T. M. (1) i J. N. posesji małż. Z. znajduje się także domek myśliwski koła (...) (bezsporne, dodatkowo dowód: wydruk strony internetowej koła (...) k. 9).

D. i J. małż. Z. ze swymi sąsiadami T. M. (1) i J. P. przez szereg lat pozostawali w bardzo dobrych relacjach. W czasie bytności w O. odwiedzali się z tymi sąsiadami towarzysko i poprzez nich nawiązali znajomość z R. N., który w miejscowym środowisku znany był m.in. z tego, iż trudni się pracami budowlanymi (dowód: zeznania świadka T. M. (1) 01:01:09-01:15:00 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 71v-72, zeznania świadka J. P. 01:38:11-01:49:22 rozprawy

z dnia 30.10.2017 r. k. 73v-74, zeznania świadka S. Z. (1) 01:26:37-01:50:59 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 106v-108, zeznania J. Z. (1) 01:50:59-02:24:42 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 108-109v, zeznania pozwanej D. Z. 01:39:04-02:15:05 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 175v-177v).

Pierwotnie, na nieruchomości położonej w O., stanowiącej własność D. i J. małż. Z., R. N. wykonywał prace związane z wykończeniem domu mieszkalnego. Z tytułu wykonania tychże prac wyżej wymienieni rozliczyli się; prace te zostały odebrane jako bezusterkowe. Po jakimś czasie D. i J. małż. Z. zlecili R. N. wykonanie kolejnych prac budowlanych na nieruchomości położonej w O., stanowiącej ich własność. W trakcie wykonywania tych prac pomiędzy wyżej wymienionymi doszło do nieporozumień na tle finansowym – R. N. zażądał od D. i J. małż. Z. zapłaty kwoty 2.000,00 zł, uprzednio przez nich nieumówionej i kwoty tej małż. Z. początkowo nie chcieli uregulować; ostatecznie jednak uiszcili ją „w imię dobrych stosunków” z R. N.. W lipcu 2015 r. D. i J. małż. Z. zlecili R. N. wykonanie jeszcze innych prac budowlanych – mających na celu odbudowę domku posadowionego na ich nieruchomości w O., który uległ spaleni. Początkowo współpraca pomiędzy wyżej wymienionymi była bezproblemowa – małż. Z. byli zadowoleni z postępu i jakości prac i na każde żądanie R. N. przekazywali mu środki pieniężne na poczet wynagrodzenia za wykonane roboty. Z biegiem czasu współpraca ta uległa jednak pogorszeniu. Małż. Z. uważali bowiem, że prace budowlane idą zbyt wolno i pochłaniają zbyt wiele środków. Pod koniec czerwca 2016 r., gdy małż. Z. przyjechali do O., zastali opuszczony plac budowy. Następnego dnia na ich nieruchomość przyjechał R. N., żądając zapłaty dodatkowej sumy pieniędzy pod rygorem zaprzestania kontynuacji robót. Małż. Z. odmówili wówczas zaspokojenia tego żądania, wskazując, że ewentualnej dopłaty dokonają po zakończeniu prac przez R. N.. W efekcie wyżej wymienieni zaprzestali współpracy, rozstając się w gniewie (dowód: zeznania J. Z. (1) 01:50:59-02:24:42 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 108-109v, zeznania powoda R. N. 00:03:52-01:39:19 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 172v-175v, zeznania pozwanej D. Z. 01:39:04-02:15:05 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 175v-177v).

Dnia 27 lipca 2016 r. R. N. ponownie przyjechał na nieruchomość położoną w miejscowości O., stanowiącą własność małż. Z. celem wręczenia im wezwania do zapłaty należności za wykonane roboty budowlane. D. Z. nie było wówczas w O.. Między R. N. a J. Z. (1) i synem małż. Z. - S. Z. (1) doszło wtedy do burzliwej rozmowy. J. Z. (1) odmówił uregulowania należności żądanej przez R. N., a ten – znajdując się w stanie wzburzenia – sugerował, że przez swoje postępowanie małż. Z. stracą zaufanie otoczenia oraz że będą żałować, że mu nie zapłacili (dowód: zeznania świadka G. Z. (1) 01:09:52-01:26:37 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 105v-106v, zeznania świadka S. Z. (1) 01:26:37-01:50:59 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 106v-108, zeznania J. Z. (1) 01:50:59-02:24:42 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 108-109v, zeznania powoda R. N. 00:03:52-01:39:19 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 172v-175v, zeznania pozwanej D. Z. 01:39:04-02:15:05 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 175v-177v, protokół przesłuchania R. N. k. 47-48 akt sprawy DS. (...) KPP w S.).

Ostatecznie, do zapłaty dodatkowej kwoty tytułem wynagrodzenia za prace wykonane na nieruchomości w O. (12.000,00 zł), R. N. wezwał D. i J. małż. Z. pismem z dnia 27 lipca 2016 r. (dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 27.07.2016 r. k. 64). Wezwanie to okazało się bezskuteczne (bezsporne).

W dniu 15.08.2016 r., w godzinach wieczornych, małż. Z. wracali z S. do O.. Wyżej wymienieni jechali samochodem marki M. (...) w pewnym momencie, na drodze trawiasto-piaszczystej prowadzącej bezpośrednio do ich posesji, usłyszeli charakterystyczne syczenie dobiegające z przednich opon pojazdu. Po sprawdzeniu okazało się, że małż. Z. najechali na metalowe kołki, które wbite były w podłoże drogi. W efekcie powyższego doszło do zniszczenia opon w ich samochodzie marki M.. J. Z. (1) wezwał wówczas policję, na którą małż. Z. oczekiwali w miejscu wbicia kołków metalowych. Oczekujących na policję małż. Z. spotkał wracający z polowania członek Koła (...) M. B. (1). Wówczas, J. Z. (1) poinformował go o zaistniałym zdarzeniu i jednocześnie powiedział, iż o wbicie kołków w drogę prowadzącą do jego posesji podejrzewa R. N.. D. Z. udziału w rozmowie z M. B. (1) nie brała. Następnie, M. B. (1) o podejrzaniach wysuniętych przez małż. Z. poinformował R. N. (dowód: zeznania świadka M. B. 00:43:37-00:59:12 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 70v-71, zeznania J. Z. (1) 01:50:59-02:24:42 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 108-109v, zeznania pozwanej D. Z. 01:39:04-02:15:05 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 175v-177v, protokół przesłuchania M. B. (1) k. 70-71 akt sprawy DS. (...) KPP w S.).

Niezwłocznie po najechaniu na kołki wbite w drogę, D. i J. małż. Z. udali się do swych sąsiadów – T. M. (1) i J. P., którzy gościli wówczas myśliwych z Koła (...): M. B. (1) i R. Ł. (1) (wraz z żoną – L. Ł. (1)). Po przybyciu na posesję T. M. (1) i J. P. małż. Z. poprosili, by ww. udali się wraz z nimi do uszkodzonego samochodu, sugerując w drodze (już pod nieobecność gości T. M. (1) i J. P.), że odpowiedzialnym za zniszczenie tego samochodu jest R. N.. O ich podejrzeniach T. M. (1) następnego dnia poinformowała R. N. (dowód: zeznania świadka T. M. (1) 01:01:09-01:15:00 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 71v-72, zeznania świadka L. Ł. (1) 01:15:01-01:19:35 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 72-72v, zeznania świadka R. Ł. (1) 01:20:46-01:38:04 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 72v-73, zeznania świadka J. P. 01:38:11-01:49:22 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 73v-74, zeznania J. Z. (1) 01:50:59-02:24:42 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 108-109v, zeznania pozwanej D. Z. 01:39:04-02:15:05 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 175v-177v, protokół przesłuchania J. P. k. 37-38 akt sprawy DS. (...) KPP w S., protokół przesłuchania T. M. (1) k.34-35 akt sprawy DS. (...)KPP w S., protokół przesłuchania R. N. k. 47-48 akt sprawy DS. (...) KPP w S., protokół przesłuchania L. Ł. (1) k. 76-77 akt sprawy DS. (...) KPP w S., protokół przesłuchania R. Ł. (1) k. 79-80 akt sprawy DS. (...) KPP w S.).

W dniu 16.08.2016 r. J. Z. (1) złożył w Komendzie Powiatowej Policji w S. zawiadomienie o popełnieniu na szkodę jego i jego żony D. Z. przestępstwa polegającego na zniszczeniu mienia w postaci opon samochodowych poprzez wbicie w drogę kołków metalowych. Jako potencjalnego sprawcę tego przestępstwa J. Z. (1) wskazał przy tym R. N., informując jednocześnie funkcjonariuszy policji o konflikcie zaistniałym pomiędzy małż. Z. a R. N. na tle wykonania robót budowlanych na nieruchomości położonej w O. oraz o przebiegu wizyty R. N. na tej nieruchomości w dniu 27.07.2016 r. (dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 2-4 akt sprawy DS. (...) KPP w S.). Na skutek tego zawiadomienia prowadzone było dochodzenie w sprawie:

- 1) zniszczenia mienia w dniu 15.08.2016 r. ok. godz. 19:50-21:40 w miejscowości O., gm. G. w postaci dwóch opon marki B. (...)/(...) samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...) poprzez zamontowanie na drodze dojazdowej do posesji oznaczonej nr (...) czterech metalowych kołków w kształcie trójkąta, czym spowodowano straty w łącznej kwocie 1.600,00 zł na szkodę J. Z. (1), tj. o czyn z art. 288§1 kk
- 2) kierowania gróźb karalnych w dniu 27.07.2016 r. w miejscowości (...), gm. G. wobec J. i D. Z. przez R. N., tj. o czyn z art. 190§1 kk
- 3) zaboru w celu przywłaszczenia od bliżej nieokreślonego czasu do dnia 22 czerwca 2016 r. w miejscowości O., gm. G. cudzej rzeczy ruchomej w postaci materiałów budowlanych o wartości 2.159,66 zł na szkodę J. Z. (1), tj. o czyn z art. 278§1 kk (dowód: postanowienie o wszczęciu dochodzenia k. 23 akt sprawy DS. (...) KPP w S., postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 87-88 akt sprawy DS. (...) KPP w S.).

W sprawie powyższej D. Z. przesłuchiwana była jako świadek. Podąła ona wówczas, że J. Z. (1), składając zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, jako sprawcę wskazał R. N. z uwagi na istniejący między wyżej wymienionym a małż. Z. konflikt i kierowane przez R. N. pod adresem J. Z. (1) i S. Z. (1) groźby (dowód: protokół przesłuchania D. Z. k. 16-17 akt sprawy DS. (...) KPP w S.). Postępowanie w tej sprawie zostało umorzone w dniu 29.10.2016 r. wobec niewykrycia sprawcy – w zakresie czynów z pkt 1 i 3 i wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa – w zakresie czynu z pkt 2 (dowód: postanowienie z dnia 29.10.2016 r. o umorzeniu dochodzenia k. 87-88 v akt sprawy DS. (...) KPP w S., postanowienie z dnia 09.01.2017 r. o utrzymaniu w mocy postanowienia z dnia 29.10.2016 r. k. 91 akt sprawy DS. (...) KPP w S.).

W międzyczasie, z uwagi na spór dotyczący się rozliczenia z R. N., D. i J. małż. Z. zlecieli rzeczoznawcy majątkowemu sporządzenie opinii technicznej celem oszacowania wartości robót wykonanych na ich nieruchomości przez R. N.. Z opinii tej wynikało, że łączna wartość robót wykonanych przez R. N. na nieruchomości D. i J. małż. Z. ukształtowała się na poziomie 48.739,05 zł. Z opinii tej wynikało też, że roboty te obciążone są wadami i usterkami, koszt usunięcia których wynosi 10.014,96 zł. Jako że na poczet wynagrodzenia za przedmiotowe roboty D. i J. małż. Z. zapłacili R. N. kwotę 84.000,00 zł, pismem z dnia 20.09.2016 r., poprzez swojego pełnomocnika w osobie adwokata A. S. (będącego jednocześnie siostrą D. Z.) wezwali R. N. do zwrotu kwoty 48.739,05 zł tytułem nadpłaconego wynagrodzenia (dowód: wezwanie do zapłaty k. 55). R. N. odmówił jednak zaspokojenia powyższego roszczenia, zarzucając jednocześnie D.

i J. małż Z. popełnienie przestępstwa polegającego na usiłowaniu wyłudzenia od niego pieniędzy (dowód: pismo pozwanego z dnia 12.10.2016 r. k. 56-59v).

W związku z wezwaniem do zapłaty wysuniętym przez D. i J. małż Z., R. N., pismem z dnia 17.10.2016 r., zawiadomił Urząd Gminy w G. o samowoli budowlanej na nieruchomości małż. Z. położonej w O. oraz o składowaniu na tejże nieruchomości dużej ilości śmieci i braku umowy o ich odbiór; o samowoli budowlanej na nieruchomości małż. Z. położonej w O., pismem z dnia 19.09.2016 r., R. N. zawiadomił też Inspektora Nadzoru Budowlanego przy Starostwie Powiatowym w S.. W efekcie Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w S. wydał postanowienie nakazujące D. i J. małż. Z. wstrzymanie robót budowlanych prowadzonych przy budowie budynku na działce oznaczonej nr geodezyjnym 32 położonej w miejscowości O. gmina G., zobowiązując jednocześnie ww. do przedłożenia decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, projektu budowlanego wybudowanego budynku określającego funkcję obiektu wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także oświadczenia o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane zgodnie z art. 32 ust. 4 pkt 2 Prawa budowlanego. Z kolei Gmina G. przeprowadziła na nieruchomości położonej w miejscowości O. stanowiącej własność małż. Z. kontrolę, która nie wykazała składowania śmieci, a jedynie drewno opałowe (dowód: informacja z Urzędu Gminy G. k. 84, pismo powoda do Urzędu Gminy G. k. 85, postanowienie o przekazaniu sprawy wg właściwości k. 86, pismo powoda do Inspektora Nadzoru Budowlanego przy Starostwie Powiatowym w S. k. 87-88, pismo powoda do Urzędu Gminy w G. k. 89-90, fotografia k. 91, postanowienie o wstrzymaniu robót budowlanych z dnia 30.01.2017 r. k. 60-61, pismo Wójta Gminy G. k. 100) zeznania J. Z. (1) 01:50:59-02:24:42 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 108-109v, zeznania powoda R. N. 00:03:52-01:39:19 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 172v-175v, zeznania pozwanego D. Z. 01:39:04-02:15:05 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 175v-177v).

R. N. jest (...) Stowarzyszenia (...). Jest on też członkiem Koła (...) w W., w którym pełni funkcję strażnika łowieckiego (bezsporne, dodatkowo zeznania powoda R. N. 00:03:52-01:39:19 rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r. k. 172v-175v). Od maja 2017 r. wśród członków Koła (...) oraz społeczności, wśród której zamieszkuje R. N. zaczęła krążyć informacja o tym, że R. D. i J. małż. Z. zarzucają zniszczenie mienia poprzez przebicie opon oraz nieprawidłowości w rozliczeniu za roboty budowlane. Informację w powyższym przedmiocie członkom Koła (...) przekazane zostały przez R. N., T. M. (1) i M. B. (1) (dowód: zeznania świadka K. Ś. (1) 00:08:28-00:40:37 rozprawy z dnia 18.12.2017 r. k. 102v-104, zeznania świadka R. Ł. (1) 01:20:46-01:38:04 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 72v-73). Już po rozprzestrzenieniu się tej informacji, a mianowicie w dniu 27.08.2017 r., Zarząd Koła powierzył R. N. pełnienie obowiązków łowczego koła. W ramach pełnienia tej funkcji, uchwałą z dnia 02.10.2017 r., Zarząd Koła Łowieckiego (...) w W. powierzył R. N. zorganizowanie bieżącego remontu ambon w obwodzie nr (...) w zakresie zapewniającym bezpieczeństwo osób tam przebywających i jednocześnie – w celu regulowania bieżących należności – Zarząd ten przekazał R. N. zaliczkę w kwocie 2.000,00 zł. Tą samą uchwałą Zarząd Koła (...) w W. powierzył też R. N. organizację polowania H. w dniu 04.11.2017 r. (dowód: uchwała Zarządu Koła (...) w W. k. 101). Z kolei na Walnym Zgromadzeniu Członków K. w dniu 13 maja 2017 r. R. N. wybrany został do Komisji Uchwał i Wniosków – stosunkiem głosów 26 za i 3 wstrzymujące się. (dowód: protokół z walnego zgromadzenia członków koła z dnia 13 maja 2017 r. k. 10 -11).

U podstaw powierzenia R. N. obowiązków łowczego koła legło przekonanie o jego uczciwości i zaangażowaniu w pracę. Od momentu podjęcia tej decyzji przez Zarząd Koła Łowieckiego (...), członkowie tego K. nie występowali do Zarządu Koła z wnioskami o odwołanie R. N. z funkcji pełniącego obowiązki Łowczego K.; nie występowali też z wnioskiem o ograniczenie mu dostępu do środków finansowych K. (dowód: zeznania świadka K. Ś. (1) 00:08:28-00:40:37 rozprawy z dnia 18.12.2017 r. k. 102v-104, zeznania świadka R. Z. 00:40:37-01:09:52 rozprawy z dnia 18.12.2017 r. k. 104-105v). Wśród członków Koła (...) R. N. oraz lokalnej społeczności cieszy się bardzo dobrą opinią, jest oceniany jako człowiek honorowy, uczciwy, pracowity, koleżeński (dowód: zeznania świadka M. B. 00:43:37-00:59:12 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 70v-71, zeznania świadka T. M. (1) 01:01:09-01:15:00 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 71v-72, zeznania świadka L. Ł. (1) 01:15:01-01:19:35 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 72-72v, zeznania świadka R. Ł. (1) 01:20:46-01:38:04 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 72v-73, zeznania świadka J. P. 01:38:11-01:49:22 rozprawy z dnia 30.10.2017 r. k. 73v-74, zeznania świadka K. Ś. (1) 00:08:28-00:40:37 rozprawy z dnia 18.12.2017 r. k. 102v-104, zeznania świadka R. Z. 00:40:37-01:09:52 rozprawy z dnia 18.12.2017 r. k. 104-105v, zeznania świadka G. Z. (1)

01:09:52-01:26:37 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 105v-106v, zeznania J. Z. (1) 01:50:59-02:24:42 rozprawy z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 108-109v).

Pismem z dnia 03 kwietnia 2017 r. R. N. wezwał D. Z. do usunięcia skutków naruszenia jego dóbr osobistych w postaci czci i dobrego imienia oraz do zapłaty kwoty 30.000,00 zł na rzecz stowarzyszenia działającego na rzecz ochrony i pomocy zwierząt dziko żyjących tj. (...) Koła (...) (...)w W. (dowód: wezwanie z dnia 03.04.2017 r. k. 12-13, potwierdzenie nadania wezwania k. 14). Wezwanie to okazało się jednak bezskuteczne (bezsporne).

Sąd zważył, co następuje:

1) w zakresie oceny materiału dowodowego:

Przeprowadzone w sprawie niniejszej i przywołane w ustaleniu części uzasadnienia dowody z dokumentów ocenił Sąd jako wiarygodne. Żadna ze stron nie podważała ich bowiem. Stąd też za wiążące uznał Sąd w stosunku do nich domniemania płynące z art. 244§1 kpc (w odniesieniu do dokumentów urzędowych w postaci pism sygnowanych przez Urząd Gminy G., Wójta Gminy G., Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego przy Starostwie Powiatowym w S. oraz w postaci protokołów i postanowień z akt sprawy DS. (...) KPP w S.) i z art. 245 kpc (w odniesieniu do dokumentów prywatnych w postaci pism sygnowanych przez strony postępowania /względnie ich pełnomocników/oraz w postaci uchwał Koła (...)).

Co do zasady jako wiarygodne ocenił Sąd również zeznania stawających w sprawie niniejszej świadków: T. M., J. P., M. B., L. Ł., R. Ł., K. Ś., R. Z., G. Z., S. Z., J. Z.. Relacje przez świadków tych złożone stanowiły bowiem odzwierciedlenie osobiście poczynionych przez nich spostrzeżeń – tak co do stosunków łączących strony postępowania jak i co do zachowań tychże stron względem siebie i wreszcie pozycji powoda w lokalnej społeczności oraz organizacji, do której przynależny (Koła (...)). Nie dał Sąd jedynie wiary tej części zeznań świadków R. Ł., K. Ś. i R. Z., z których wynikało, iż aktualnie – w związku z ujawnieniem informacji o dochodzeniu w sprawie DS. (...) KPP S., w którym rzucono podejrzenie popełnienia przez powoda przestępstw zniszczenia mienia i kradzieży na szkodę pozwanej i jej męża oraz kierowania gróźb karalnych pod adresem męża pozwanej – część członków Koła (...) w wątpliwość poddaje uczciwość i honor powoda. Przywołani świadkowie nie byli bowiem w stanie wskazać konkretnych członków koła, którzy wątpliwości takie powzięliby (tak, by okoliczność tę można było ewentualnie skonfrontować); sami natomiast (będąc członkami Koła (...)) o powodzie wyrażali się bardzo korzystnie, podkreślając jego walory w postaci uczciwości, pracowitości i zaangażowania w działalność społeczną oraz jednoznacznie deklarując swój brak wiary w popełnienie przez powoda przestępstw na szkodę pozwanej i jej męża. Na takie postrzeganie omawianej części zeznań świadków R. Ł., K. Ś. i R. Z. wpłynął też fakt, że świadek M. B. (także będący członkiem Koła (...)) oraz świadkowie T. M. i J. P. wskazywali, iż mimo ujawnienia informacji o dochodzeniu w sprawie DS. (...) KPP S., w którym rzucono podejrzenie popełnienia przez powoda przestępstw na szkodę pozwanej i jej męża, powód wśród członków Koła (...) i lokalnej społeczności cały czas cieszy się nieposzlakowaną opinią. W słuszności powyższego rozumowania gruntuje też okoliczność, iż – już po ujawnieniu wspomnianej wyżej informacji – powodowi powierzono funkcję pełniącego obowiązki Łowczego K.. Podkreślenia wymaga bowiem, że – jak zgodnie relacjonowali świadkowie będący członkami Koła (...) (R. Ł., K. Ś., R. Z., M. B.) – funkcja Łowczego K. jest funkcją zaszczytną i honorową. Nie umknęło przy tym uwadze Sądu, że powierzenie powodowi obowiązków Łowczego K. nie nastąpiło w drodze decyzji całego gremium K. (tj. Walnego Zgromadzenia Członków liczącego kilkadziesiąt osób), lecz w wyniku decyzji Zarządu Koła (a zatem ciała liczącego zaledwie kilka osób). Nie oznacza to bowiem jeszcze, że powód pozytywną opinią cieszy się jedynie wśród wąskiego grona członków koła zasiadającego w jego zarządzie. Trzeba bowiem mieć na względzie, że z zeznań świadków R. Ł., K. Ś., R. Z. i M. B. wynikało, iż do Zarządu Koła od członków tego K. nie wpływały wnioski o odsunięcie powoda od pełnienia funkcji Łowczego K. (co mogłoby sugerować brak zaufania do powoda). Podkreślenia wymaga przy tym, że wnioski takie nie zostały sformułowane również wówczas, gdy Zarząd Koła powierzył powodowi do dyspozycji pieniądze stanowiące majątek K.. Powyższe, zdaniem Sądu, świadczy o tym, iż opinia o powodzie wśród członków Koła (...) jest pozytywna i wśród swego środowiska powód postrzegany jest jako osoba uczciwa i godna zaufania.

Jeśli natomiast chodzi o zeznania stron postępowania, to w przypadku powoda odmówił im Sąd wiarygodności w tej części, w której wynikało z nich, iż pozwana rozpowszechnia informację o popełnieniu przez niego przestępstwa zniszczenia i kradzieży mienia. Twierdzenie to nie zostało bowiem poparte żadnym innym dowodem w sprawie, a co więcej – pozostawało w sprzeczności nie tylko z zeznaniami członków najbliższej rodziny pozwanej (G. Z., S. Z. i J. Z.), ale i z zeznaniami świadków zawnioskowanych przez powoda (T. M., J. P., M. B.). Paradoksalnie, twierdzenie to pozostawało też w sprzeczności z zeznaniami samego powoda, który wyraźnie podał, iż przed powierzeniem mu obowiązków Łowczego K. (...) sam poinformował członków tego K. o podejrzeniach rzucanych na niego w sprawie DS. (...) KPP w S.. Nie dał też Sąd wiary zeznaniom pozwanego w tej części, w której wynikało z nich, iż w swym środowisku lokalnym oraz branżowym – w związku z ujawnieniem informacji o dochodzeniu w sprawie DS. (...) KPP S., w którym rzucono podejrzenie popełnienia przez powoda przestępstw na szkodę pozwanej i jej męża – uszczerbku doznało jego dobre imię, cześć i wizerunek. W tym zakresie w pełni aktualne pozostają uwagi poczynione w odniesieniu do zeznań świadków R. Ł., K. Ś., R. Z. i M. B. poczynione w akapicie poprzednim. Z kolei zeznania pozwanej ocenił Sąd jako wiarygodne w całości. Były one bowiem spójne z wyjaśnieniami informacyjnymi złożonymi na początkowym etapie postępowania oraz korelowały z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w szczególności zeznaniami świadków T. M., J. P., M. B., L. Ł., G. Z., S. Z., J. Z..

2) w zakresie oceny prawnej żądania pozwu:

Po myśli art. 23 kc dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Zgodnie zaś z treścią art. 24§1 kc ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Warunkiem przypisania odpowiedzialności na gruncie cytowanych powyżej przepisów jest 1) stwierdzenie zagrożenia lub naruszenia dobra osobistego i 2) stwierdzenie bezprawności działania sprawcy. Istnienie pierwszej przesłanki powinien wykazać przy tym ten, kto się na zagrożenie lub naruszenie dobra osobistego powołuje, a istnienie drugiej przesłanki objęte jest domniemaniem, którego ciężar wzruszenia spoczywa na sprawcy zagrożenia lub naruszenia.

W niniejszej sprawie powód dochodził roszczeń twierdząc, iż pozwana naruszyła jego dobra osobiste w postaci czci, honoru, dobrego imienia i wizerunku. Dobra te niewątpliwie należą do katalogu chronionego przepisami cytowanymi w akapicie poprzednim. Naruszenia dóbr osobistych powód upatrywał przy tym w rzekomym rozpowszechnianiu przez pozwaną nieprawdziwych informacji o dokonaniu przez niego kradzieży i zniszczenia mienia. Kwestia ta w sprawie niniejszej była jednak sporna jako że pozwana zaprzeczała jej. Rozstrzygnięcie tejże kwestii miało zaś znaczenie kluczowe. Jakkolwiek bowiem w procesie o ochronę dóbr osobistych to pozwany powinien udowodnić, że naruszenie dobra osobistego nie było bezprawne, to jednak uprzednio powód, zgodnie z ogólną zasadą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 kc), winien udowodnić, że do naruszenia dobra osobistego w ogóle doszło (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 08 sierpnia 2017 r. w sprawie I ACa 752/16, opubl. Legalis nr 1696311).

Przed rozstrzygnięciem zasygnalizowanej powyżej spornej kwestii sięgnąć należało do definicji słownikowych (języka polskiego czy też synonimów – ogólnodostępnych w bazach internetowych) pojęcia „rozpowszechniać”. Mianowicie, pod pojęciem owym w słownikach tych zdefiniowano „uczynić coś ogólnie znanym” ((...) „umożliwić wszechstronny dostęp do publikowanego materiału” ((...) „głosić, wieścić, szerzyć, udostępniać, umasawiać, rozgłaszać, ogłaszać wszem i wobec, rozpowiadać, rozprowadzać, rozpuszczać, roztaczać, siać, podawać do (ogólnej/publicznej) wiadomości, zaznajamiać z czymś, puszczać coś w obieg/świat, rozszerzać zasięg czegoś, robić szum wokół czegoś, nadawać czemuś rozgłos ((...) sprawiać, że coś stanie się częste, popularne lub ogólnie znane ((...) „ nadawać czemuś rozgłos, obwieszczać, ogłaszać wszem i wobec, opowiadać, oznajmiać, podawać do ogólnej

wiadomości, podawać do publicznej wiadomości, powiadamiać, puszczać coś w obieg, puszczać coś w świat, robić szum wokół czegoś, rozgadywać, rozgłaszać, roznosić, rozpowiadać, rozprzestrzeniać, rozpuszczać, nagłaśniać, rozsiewać, trąbić o czymś, rozszerzać zasięg czegoś, powtarzać, plotkować, podawać z ust do ust, rozpuszczać wieść, rozsiewać wiadomości, ogłaszać, (...) dystrybuować, kolportować, rozprowadzać, rozprzestrzeniać, rozsiewać, szerzyć, upowszechniać, potocznie: robić szum (...)

W przekonaniu Sądu, uwzględniając przytoczone powyżej definicje słowa „rozpowszechniać”, nie da się podzielić stanowiska powoda, iż pozwana rozpowszechniała treści naruszające jego cześć, honor, dobre imię i wizerunek. Owszem, po zdarzeniu z dnia 15.08.2016 r., pozwana poinformowała swych najbliższych sąsiadów (T. M. i J. P.), że – w jej ocenie – metalowe kołki, które spowodowały uszkodzenie opon samochodowych, wbił w drogę powód pozostający z nią i jej mężem w silnym konflikcie, ale – zdaniem Sądu – czas i forma, w jakiej informacja ta została przez pozwaną tymże sąsiadom przekazana nie wskazują, by zachowanie pozwanej wyczerpywało znamiona rozpowszechniania. Trzeba bowiem zwrócić uwagę, iż w czasie, gdy pozwana zjawiała się na posesji sąsiadów, przebywali tam goście – osoby znające powoda. Gdyby pozwana chciała wówczas rozpowszechnić uwłaczające czci i dobremu imieniu powoda informacje na jego temat, to niewątpliwie swymi podejrzeniami co do sprawcy wbitia kołków w drogę podzieliłaby się głośno, w obecności wszystkich osób znajdujących się na posesji T. M. i J. P.. Tymczasem pozwana wprawdzie „wywołała” T. M. i J. P. i dopiero, gdy znalazła się z nimi na osobności, wyartykułowała swe podejrzenia wobec powoda. Uczyniła to zatem w prywatnej rozmowie, prowadzonej z osobami, którym ufała z racji utrzymywania z nimi wieloletnich, zażyłych relacji sąsiedzkich. To, że informację o podejrzeniach wysuniętych przez pozwaną w owej prywatnej rozmowie T. M. następnie przekazała dalej (w tym samemu powodowi) nie może obciążać pozwanej, a jedynie – ewentualnie – T. M.. Analogicznie ocenić należało zachowanie pozwanej podczas oczekiwania na policję na miejscu, w którym doszło do uszkodzenia opon samochodowych w dniu 15.08.2016 r., kiedy to doszło do spotkania z M. B.. Zauważenia wymaga bowiem, że to nie pozwana lecz jej mąż podzielił się wówczas z wyżej wymienionym podejrzeniem o sprawstwie powoda.

Jako rozpowszechniania uwłaczających dobremu imieniu, czci, honorowi i wizerunkowi powoda nie można też – w przekonaniu Sądu – potraktować zeznań złożonych przez pozwaną w sprawie DS(...) KPP w S.. Analiza treści tych zeznań nie prowadzi bowiem do wniosku, by zawierały one krzywdzące dla powoda opinie tudzież, by złożone zostały celem dokuczenia powodowi. W zeznaniach tych pozwana wyłuszczyła bowiem jedynie organom ścigania, że pomiędzy nią i jej mężem oraz powodem istnieje silny konflikt na tle rozliczeń finansowych za prace budowlane wykonane na nieruchomości w O. oraz, że zawarta w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa złożonym przez jej męża sugestia, iż to powód odpowiada za uszkodzenie opon samochodowych w dniu 15.08.2016 r. wynika stąd, że powód jest jedyną osobą w okolicy, z którą pozwana i jej mąż pozostają w konflikcie. Zeznania pozwanej były przy tym rzeczowe, konkretne i pozbawione elementów ocennych w odniesieniu do osoby powoda. Złożone one przy tym zostały na kanwie faktów, które bezspornie miały miejsce jak zaprzestanie przez powoda w końcu czerwca 2016 r. wykonywania prac budowlanych na nieruchomości pozwanej i jej męża wobec nieporozumień na tle finansowym, burzliwa rozmowa powoda i męża pozwanej w dniu 27.02.2016 r., składanie przez powoda do instytucji samorządowych zawiadomień o nieprawidłowościach dotyczących się procesu budowlanego na nieruchomości pozwanej i jej męża oraz utrzymywania na tejże nieruchomości porządku, przesyłanie sobie nawzajem przez strony wezwań do zapłaty. W orzecznictwie sądowym przyjmuje się zaś, iż zawiadomienie organów ścigania i złożenie zeznań w charakterze świadka stanowi działanie w ramach obowiązującego porządku prawnego i uznać je można za naruszenie dóbr osobistych oskarżonego/podejrzanego wówczas jedynie, gdyby wykazane zostało, iż formułujący oskarżenie kierował się złośliwością i chęcią dokuczenia oskarżonemu/podejrzanemu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2000 r. w sprawie III CKN 777/98, Legalis nr 82818, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 04 grudnia 2015 r. w sprawie I ACa 443/15, Legalis nr 1410063, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie I ACa 65/17, Legalis nr 1657106). Jak wspomniano, sytuacja taka w przypadku pozwanej – w ocenie Sądu – miejsca nie miała.

Reasumując – w przekonaniu Sądu w realiach sprawy niniejszej nie da się przyjąć, że pozwana rozpowszechniała treści uwłaczające czci, dobremu imieniu, honorowi i wizerunkowi powoda. Zachowań takich po stronie pozwanej strona

powodowa nie wykazała bowiem. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał zaś na tej stronie właśnie (art. 6 kc). Sąd też powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, czego wyrazem jest pkt I wyroku.

Końcowo zauważyć godzi się, że analogicznej oceny żądania pozwu dokonać należałoby wówczas nawet, gdyby zachowania pozwanej polegające na podzieleniu się z T. M. swymi podejrzeniami co do osoby powoda jak chodzi o spowodowanie zniszczenia opon samochodowych w dniu 15.08.2016 r. oraz na złożeniu zeznań w sprawie DS. (...) KPP w S. uznać za noszące znamiona rozpowszechniania treści uwłaczających czci, dobremu imieniu, honorowi i wizerunkowi powoda. Powód nie wykazał bowiem, by wskutek powyższych zachowań jego cześć, dobre imię, honor i wizerunek rzeczywiście uszczerbku doznały. Jak wspomniano to już we wcześniejszej części uzasadnienia (przy okazji rozważania wiarygodności świadków T. M., J. P., M. B., L. Ł., R. Ł., K. Ś., R. Z., G. Z., S. Z., J. Z.), mimo ujawnienia informacji o dochodzeniu w sprawie DS. (...) KPP S., w którym rzucono podejrzenie popełnienia przez powoda przestępstw na szkodę pozwanej i jej męża, powód wśród członków Koła (...) i lokalnej społeczności cały czas cieszy się nieposzlakowaną opinią. Przeciwnie twierdzenia powoda nie zostały w sprawie niniejszej udowodnione.

Jako że powód przegrał proces niniejszy, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania (art. 98 kpc), ponieść winien on wszystkie koszty jakie proces ten po stronie pozwanej wygenerował. Do kosztów tych zaliczył Sąd zaliczkę na poczet zwrotu kosztów stawiennictwa świadków uiszczoną przez pozwaną i na ten cel rozdysponowaną (612,00 zł), wynagrodzenie pełnomocnika, który reprezentował pozwaną w stawce wynikające z §8 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie – Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm. (720,00 zł) i opłatę skarbową od pełnomocnictwa przez pozwaną udzielonego (17,00 zł). Odzwierciedleniem powyższego jest pkt II wyroku.

O brakujących kosztach sądowych (pkt III wyroku) Sąd orzekł z mocy art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 300) w zw. z art. 98 kpc. Zasądzona kwota obejmuje zwrot kwot wypłaconych świadkom tytułem stawiennictwa w Sądzie tymczasowo z budżetu.

SSO Aneta Ineza Sztukowska